

**PUHE MOSKOVAN TYÖLÄISTEN, TALONPOIKAIN
JA PUNA-ARMEIJALAISTEN EDUSTAJAIN
NEUVOSTOSSA HUHTIKUUN 23 pnä 1918**

PIKAKIRJOITUSSELOSTE

Toverit! Sallikaa minun ennen kaikkea tervehtiä Moskovan työläisten ja talonpoikien edustajain Neuvostoa sen uudessa kokoonpanossa.

Te olette joutuneet valitsemaan Neuvoston uuden kokoonpanon äärimmäisen vaikeana ajankohtana, sillä traagillisella hetkellä, jolloin vallankumouksemme kehitysprosessi on tulossa vaarallisimpaan ja vaikeimpaan vaiheeseensa. Vallankumoukselle vihamieliset ainekset, kaikki ne, jotka tukevat kansan vihollisia, kaikki ne, jotka laahustavat porvariston perässä, asettivat suuria toiveita Neuvostomme uusiin vaaleihin, sillä me elämme tällä haavaa tavattoman vaikeaa kautta, jolloin vallankumouksen voitokas riemukulku on pysähtynyt ja vallankumous on tullut raskaiden koettelemusten ja vieläpä tappioidenkin kauteen. Ja tänä ajankohtana proletariaatti on jälleen osoittanut valveutuneisuutensa koko voiman. Työläiset, jotka ottavat huomioon kokemamme kauden kaikki vaikeudet, käsittävät selvästi, että työkansan kestettäväksi langenneiden suurten kärsimysten poistaminen ei riipu meistä, vaan historian tapahtumien kulusta. Ja työläiset kestävät sankarillisen päättäväisesti vielä uusia kieltäymyksiä, kunhan vain saataisiin suojatuksi Lokakuun vallankumouksen suuret saavutukset.

Ei ole epäilemistä, että vaikka elämme raskaiden koettelemusten aikaa, vallankumous on sittenkin jo siirtynyt uusien, pienten voittojen kauteen, voittojen, jotka eivät pistä silmään, mutta ovat ainakin yhtä tärkeitä kuin lokuun barrikadikauden loistavat voitot. Meitä vastassa seisoo täyteen mittaansa ryhdistäytyneenä kaksi verivihollistamme: meitä vastassa ovat täysissä aseissa ja valmiina

raatelemaan vallankumousta ulkoiset ja sisäiset viholliset, jotka odottavat sopivaa hetkeä antaakseen meille lopullisen iskun. Ulkoisena vihollisena on hampaisiin asti aseistautunut, teknillisistä taisteluvälineistä rikas maailman-imperialismi, joka vaanii hetkeä aloittaakseen uuden rosvo-retken Neuvosto-Venäjälle. Ja tämän muistaen meidän on katsottava uhkaavaa totuutta kylmäverisesti suoraan silmiin.

Se sota, taantumuksellisin kaikista sodista, jonka raadeltu maamme joutui kestäämään, on johtanut siihen, ettei meillä tällä hetkellä ole tarpeeksi voimia aktiivisen aseellisen taistelun käymiseksi yleismaailmallista taantumusta vastaan, meillä ei ole armeijaa, meillä ei ole voimia, jotka voisimme asettaa yleismaailmallisen vastavallankumouksen loistavasti järjestettyjä joukko-osastoja vastaan, joilla on hallussaan nykyaikaisen konetekniikan ja ihanteellisen kurin mahtava voima. Me olemme toistaiseksi yksinäisiä ja verivihollisten ympäröimiä.

Työkansan Lokakuun kapinan kaudella, jolloin me nostimme työläisten edessä hulmuamaan sosialistisen vallankumouksen punaisen lipun, sinä aikana me elimme helpon ja häikäisevän menestyksen kautta. Ja muiden maiden työläiset, jotka kuuntelivat Venäjän vallankumouksen kaukaista jylyä, käsittivät silloin, mitä Venäjällä oli tapahtumassa, he käsittivät Venäjän proletariaatin vievän eteenpäin heidän omaa ja läheistä asiaansa. Silloin me suoriuduimme helposti taantumuksen joukkioista, kukistimme helposti kansaa vastaan nousseet menshevikkijoukkojen jäännökset, jotka eivät nousseet meitä vastaan avoimeen aseelliseen taisteluun, vaan turvautuivat valheen, parjauksen ja ennenkuulumattoman petturuuden likaisiin aseisiin. Taistelumme vastavallankumousta vastaan on tuottanut meille niinkin suuren voiton kuin on se tosiasia, että kaikkia muita rohkeampi vastavallankumouksellinen Kornilov on saanut surmansa omien, suuttumuksen valtaan joutuneiden sotamiestensä kädestä ⁸¹.

Käydessämme laajaa taistelua kotimaista vastavallankumousta vastaan kaikilla rintamilla me käytimme hyväksi maailman porvariston vitkastelua ja annoimme oikeaan aikaan kovan iskun nyttemmin murskatulle vastavallankumoukselle. Voidaan varmuudella sanoa, että kansalais-sota on pääpiirteissään loppunut. Erillisiä kahakoita tulee

tietysti puhkeamaan, joissakin kaupungeissa syntyy siellä täällä kaduilla laukaustenvaihtoa taantumuksellisten yrittäessä hajanaisin voimin kukistaa vallankumouksen voimaa — Neuvostovaltaa, mutta ei ole epäilystäkään, että sisäisellä rintamalla taantumus on peruuttamattomasti nujerrettu kapinaan nousseen kansan ponnistuksin. Näin siis olemme käyneet läpi vallankumouksen kehityksen ensimmäisen kauden, joka alkoi Lokakuun päivistä — päihdyttävän ja joillekuille todellakin päähän nousseen menestyksen kauden.

Toistan jälleen, että nyt on alkanut kaikkein vaikein, kaikkein raskain vaihe vallankumouksemme kehityksessä. Meidän tehtävänämmä on terästää kaikki voimat käyttäksemme niitä uudessa luovassa työssä, sillä vain rautainen tahdonlujuus ja työkuri auttavat Venäjän vallankumouksellista proletariaattia, joka on toistaiseksi vielä niin yksinäinen titaanisessa vallankumouksellisessa työssään, auttavat sitä kestäämään niin kauan kunnes koittaa vapautuksen hetki ja maailman proletariaatti tulee avuksemme.

Me olemme eräs työväenluokan vallankumouksellisista osastoista, joka on työntynyt toisten edelle, mutta ei siksi, että me olisimme parempia kuin muut työläiset, ei siksi, että Venäjän proletariaatti olisi toisten maiden työväenluokkaa korkeammalla, vaan ainoastaan ja yksinomaan siksi, että meidän maamme oli eräs maailman takapajuisimpia maita. Me saavutamme lopullisen voiton vasta silloin, kun meidän onnistuu viimeinkin ja lopullisesti murskata maailmanimperialismi, joka nojautuu konetekniikan ja kurin suurenmoiseen voimaan. Mutta me saavutamme voiton ainoastaan yhdessä toisten maiden, koko maailman kaikkien työläisten kanssa.

Historian pakosta meidän täytyi allekirjoittaa Brestissä raskas rauha, emmekä salaa, että tämän rauhan voivat millä hetkellä tahansa rikkoa petollisesti vallankumouksen monilukuiset viholliset, jotka hyökkäilevät kimppuumme joka taholta ja joille me tällä haavaa emme kykene tekemään aktiivista vastarintaa. Ja tietäkää, että se, joka kutsuisi meitä nyt aktiiviseen, avoimeen, aseelliseen taisteluun maailman saalistajaimperialismia vastaan, suorittaisi petturin teon kansaa kohtaan, toimisi tahallaan tai tahtomattaan provokaattorina ja tämän tahi tuon imperialistikoplan palvelijana. Ja se, joka ryhtyy vastustamaan mei-

dän viime aikana noudattamaamme taktiikkaa, nimittäköön hän itseään vaikka kaikkein „vasemmistolaisimmaksi” ja jopa ultravasemmistolaiseksi kommunistiksi, se on huono vallankumousmies — sanon enemmänkin — se ei ole lainkaan vallankumousmies. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Oma takapajuisuutemme on sysännyt meidät etualalle, ja me joudumme hukkaan, ellemme jaksata pitää puoliamme siihen saakka, kunnes alamme saada voimakasta tukea kapinaan nousseilta toisten maiden työläisiltä. Meidän tehtävämme on jatkaa herkeämättä omaa proletarisen taistelun taktiikkaamme.

Meillä on eräs tavattoman vaarallinen salainen vihollinen, joka on monia avoimia vastavallankumouksellisiakin vaarallisempi. Se vihollinen, joka on sosialistisen vallankumouksen ja Neuvostovallan — missään muualla ennennäkemättömän, köyhien etua ajavan uudentyyppisen kansanparlamentin — verivihollinen, se vihollinen on pienomistajan valtoimet voimat. Ei ole epäilemistäkään, että voitettavanamme nyt ovat sosialistisen vallankumouksen kehitystiellä esiintyvät mitä vaikeimmat esteet. Edessämme on ennen kaikkea tehtävä — toteuttaa täydessä laajuudessaan proletariaatin diktatuuri kaikilla aloilla: työkurin aikaansaamisessa, tuotannossa, tuotannon tuotteiden jakelussa. Vihollinen, josta puhuin, siis pienomistajan valtoimet voimat, pienomistajan, joka elää yhden ainoan ajatuksen vallassa: „kahmaisen sieltä mistä saan ja sitten vaikka maailma nurin menköön” — se vihollinen on voimakkaampi kuin kaikki Kornilovit, Dutovit ja Kaledinit yhteensä.

Nämä pienet kulakit, pienisännät, yksityisomistajat sanovat: „meitä on aina sorrettu, meitä on aina poljettu — kuinka voisimme olla nyt käyttämättä näin sopivaa tilaisuutta”. Tämä ilmiö muodostuu vakavaksi esteeksi, joka on poistettava, muuten ei voitollepääsystä voi olla puhuttakaan, sillä jokaisesta pienisännästä, jokaisesta ahneesta kokoonkahmijasta kasvaa uusi Kornilov.

Tämän vaaran ohella nousevat lähestyvän nälänhädän ja joukkotyöttömyyden näköalat uhkaavana aaveena eteemme, mutta me näemme, että jokainen tietoinen työläinen — ja heidän lukumääränsä kasvaa yhä suuremmaksi ei päivä päivältä, vaan tunti tunnilta — sanon, jokainen tietoinen työläinen käsittää ja ottaa huomioon, että nykyisenä ajankohdantana ei ole muuta keinoa uhkaavien vaarojen torjumiseksi

kuin kaikkien voimien terästäminen ja suuri tahdon-
lujuus. Ja muistakoot ne, jotka joutuvat vallankumouksem-
me raskaiden elämysten hetkinä epätoivon valtaan, joiden
hengenvoimat ja tarmo sellaisina hetkinä pettävät, muista-
koot he meidän aina sanoneen, että me emme voi kulkea
kapitalismista sosialismin täydelliseen voittoon vakuutte-
lujen ja sovittelujen veretöntä ja helppoa tietä ja että
voimme saavuttaa päämäärämme vain raivokkaan taistelun
tuloksena.

Proletariaatin diktatuuri on riistäjiin kohdistetun väki-
vallan kannalla. Meidän tiemme on tahdonlujuus, proletaa-
rinen yhteenliittyneisyys, työkansan rautainen diktatuuri.
On epäilemätöntä, että monissa tapauksissa Neuvostovalta
ei ole osoittanut riittävää päättäväisyyttä taistellessaan
vastavallankumousta vastaan, ja sellaisena se ei ole ollut
rautaa, vaan hyytelöä, jonka varaan sosialismia ei käy
rakentaminen. Me emme ole voittaneet pikkuporvariston
valtoimia voimia. Puille paljaille joutunut, verensä kuiviin
vuodattanut maa, jonka historia on asettanut kaikkien mui-
den etunenään maailmanvallankumouksen tanterella, on
tavattoman vaikeassa asemassa, ja meidät murskataan,
ellemme aseta tietoisten työläisten raudanlujaa diktatuuria
hajaannuksen, sekasorron ja epätoivon vastapainoksi. Me
tulemme olemaan armottomia niin vihollisiamme kuin kaik-
kia omassakin keskuudessamme olevia horjuvia ja vahin-
gollisia aineksia kohtaan, jos ne rohkenevat häiritä ras-
kasta luovaa työtämme työkansan uuden elämän rakenta-
miseksi.

Me olemme ryhtyneet ratkaisemaan tehtäviä, joiden
täyttäminen merkitsee sosialismin täydellistä turvaamista
ja lujittamista. Tulemme jatkamaan näkymätöntä, vaati-
matonta, mutta raskasta ja valtakunnallisen merkityksen
omaavaa työtämme kaikkien vaikeuksien voittamiseksi,
nälänhädän ja työttömyyden torjumiseksi menestykselli-
sesti, ja se, joka nousee meitä vastaan, on maailman
proletariaatin julma vihollinen.

Moskovan Neuvoston vaalit ovat osoittaneet, kuinka
hyvin ovat perillä nykypäivien tapahtumista työläiset, jotka
ovat käsittäneet, ettei Neuvostovalta ole mikään juhla-
koriste, vaan heidän oma elintärkeä asiansa. Tällä viimei-
simmällä toimenpiteellä, Neuvostomme uusilla vaaleilla,
olemme saavuttaneet voiton kaikista niistä, ketkä panivat

suuria toiveita näihin vaaleihin, olemme saavuttaneet voiton horjuvista aineksista, ja se antaa minulle varmuutta ja uskoa siihen, että olemme oikealla tiellä, joka vie meidät sosialismin täydelliseen voittoon. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

*Julkaistu huhtikuun 24 pnä 1918
„Pravda” lehden 79. ja
„Izvestija VTsIK”
lehden 81. numerossa*

*Julkaistaan „Pravda” lehden tekstistä,
joka on tarkastettu pikakirjoituspöytä-
kirjan ja „Izvestija VTsIK” lehden
tekstin mukaan*
